

تحت شرایط کنونی، یک حمله همه جانبه و برق آسا به سبک جنگ عراق که همزمان شامل اعزام نیروهای زمینی، دریایی و هوایی باشد، امکان پذیر نیست. هژمونی آمریکا در خاورمیانه، به چندین دلیل، از جمله به دلیل متحول شدن ساختار اتحادهای نظامی، تا اندازه زیادی تضعیف شده است... ایران با حدود ۵۳۴ هزار پرسنل فعال در ارتش (نیروی زمینی)، نیروی های دریایی، هوایی و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، در خاورمیانه به عنوان «بیک قدرت نظامی بزرگ»، رده بندی شده است. ایران دارای توانایی های موشکی بالیستیک پیشرفته و همچنین دارای یک صنعت دفاعی ملی است. به محض یک حمله هوایی از طرف آمریکا، ایران تأسیسات نظامی آمریکا را در خلیج فارس هدف خود قرار می دهد... کشورهای هم مرز با ایران، از جمله ترکیه و پاکستان، با ایران موافقت نامه های همکاری نظامی دارند. در حالی که این امر بخودی خود امکان یک جنگ زمینی را رد می کند، و بر طرح های عملیات دریایی و هوایی آمریکا و متحدانش نیز تأثیر می گذارد... سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در بحران بسر می برد. خروج ترکیه از ناتو تقریباً واقعی است. آمریکا دیگر نمی تواند بر وفادارترین متحدان خود اتکاء کند. بعلاوه، شبه نظامیان تحت حمایت آمریکا و ترکیه در سوریه بایکدیگر می جنگند... تحت شرایط کنونی، هیچ کدام از کشورهای همسایه ایران، از جمله ترکیه، پاکستان، افغانستان، عراق، ترکمنستان، آذربایجان، و ارمنستان به نیروهای زمینی آمریکا و متحدانش اجازه عبور و مرور از طریق قلمرو خود را نخواهند داد... سیاست محاصره استراتژیک علیه ایران که پس از جنگ عراق (سال ۲۰۰۳) شکل گرفته است، دیگر عملی نیست. ایران روابط دوستانه ای با کشورهای همسایه دارد، که قبلاً در درون حوزه نفوذ آمریکا بودند. تحت چنین شرایطی، یک جنگ بزرگ متعارف آمریکا که شامل اعزام نیروهای زمینی باشد، خودکشی است. این بدین معنا نیست که بهر حال، این جنگ رُخ نمی دهد. اما، بانظر به پیشرفت تکنولوژی نظامی، جنگ به سبک عراق کهنه شده است... سنتکام آمریکا ستاد جنگی برای همه عملیات در منطقه وسیع تر خاورمیانه، از افغانستان گرفته تا شمال آفریقا بسط می یابد. این مهم ترین ستاد جنگی با ساختار فرماندهی متحد است. این ستاد منجر به چندین جنگ هم آهنگ شده بزرگ در خاورمیانه، از جمله افغانستان (در سال ۲۰۰۱)، و عراق (در سال ۲۰۰۳) شده است، که شامل سوریه نیز می شود. در صورت جنگ با ایران، عملیات در خاورمیانه با فرماندهی مرکزی (سنتکام) آمریکاست که مقر فرماندهی آن در تامپا، فلوریدا می باشد، که در ارتباط دائم با فرماندهی پیشرو آن در قطر، هم آهنگ خواهد شد... از ماه مه ۲۰۱۷، انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس)، قطر را به متحد وفادار هردو ایران و ترکیه (که همچنین متحد ایران است) تبدیل کرده است. در حالی که آن ها هیچ توافق همکاری نظامی «رسمی» با ایران ندارند، اما قطری ها با ایران در مالکیت با بزرگترین میدان های گازی دریایی در سراسر جهان شریک هستند. چیزی که از ماه مه ۲۰۱۷ آشکار شده است، تغییر مسیر تجارتي قطر با ایجاد توافق نامه های دوجانبه با ایران، ترکیه و همچنین پاکستان است... علی رغم شعارهایی که در رابطه رسمی نظامی بین آمریکا و قطر است، شورای آتلانتیک، اندیشکده ای با روابط نزدیک هر دو پنتاگون و ناتو، تصدیق می کند که قطر اکنون متحد راسخ هردو ایران و ترکیه است: به سادگی، قطر جهت حفظ استقلال خود، اساساً هیچ انتخابی نخواهد داشت، بجز این که رابطه قوی خود را با ترکیه و هم چنین ایران حفظ کند، که از نظر حمایت نظامی و امنیت غذایی، متحدان مهمی هستند. احتمالات خوبند که روابط ایرانیان و قطری ها همچنان مستحکم می شود، حتی اگر تهران و دوحه در مسائل خاصی موافق هم نباشند... انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس) منجر به ایجاد باصطلاح محور ایران - ترکیه - قطر شده است، که به تضعیف هژمونی آمریکا در خاورمیانه کمک کرده است. این در حالی است که ترکیه وارد همکاری نظامی با روسیه شده است، پاکستان با چین متحد شده، و همچنین به یک شریک بزرگ قطر تبدیل گشته است. متعاقب اختلاف بین قطر و عربستان سعودی، شورای همکاری خلیج (فارس) با یک اغتشاش مواجه شده است، و قطر جانبدار ایران و ترکیه گشته، که علیه عربستان سعودی و امارات متحده عربی است. قطر از نظر استراتژیک بسیار اهمیت دارد، زیرا که با ایران در بزرگترین میدان های گاز دریایی در خلیج فارس شریک است. بعلاوه، از زمان انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس)، کویت دیگر با عربستان سعودی هم آهنگ نیست. اما با این وجود، رابطه نزدیکی با واشنگتن دارد. کویت میزبان هفت پایگاه نظامی فعال آمریکاست، که مهم ترین آن ها کمپ دوحه است. انشعاب ماه مه ۲۰۱۷ شورای همکاری خلیج (فارس) باعث تضعیف تصمیم ترامپ برای ایجاد «ناتوی عربی» (تحت نظارت عربستان سعودی) شده است، که علیه ایران هدف گیری شده است. این پروژه، متعاقب خروج مصر در آوریل ۲۰۱۹، عملاً باطل شده است... با انشعاب ماه مه ۲۰۱۷ شورای همکاری خلیج (فارس)، بنظر می رسد که عمان با ایران هم آهنگ گشته است. لازم به ذکر نیست که گفته شود تحت این شرایط، عبور و مرور کشتی های جنگی آمریکا به مقر فرماندهی ناوگان پنجم آمریکا در بحرین، و رفتار عملیات دریایی آن ها در خلیج فارس بطور بالقوه در معرض خطر قرار دارند... بطور کلی، ساختار اتحاهای در معرض خطر قرار دارد. بطور منطقی، آمریکا نمی تواند جنگ متعارف تمام عیاری را بدون حمایت از متحدان دیرپای خود که اکنون «با ایران هم آهنگ شده اند»، علیه ایران راه بیاندازد... نقشه این بود که قطر شامل اتحاد استراتژیک خاورمیانه و شورای همکاری خلیج (فارس) نباشد، در حالی که شورای همکاری خلیج (فارس) دست نخورده ادامه یابد... قطر به خاطر حمایت از ایران از روابط دیپلماتیک با عربستان سعودی، امارات متحده عربی، بحرین و مصر منع شد، و حمل و نقل زمینی، هوایی و دریایی با آن قطع گشت.

اما چیزی که اتفاق افتاد، بلوکه کردن اقتصادی عربستان علیه قطر (با تصویب غیررسمی واشنگتن) بود، که منجر به انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس) شد، و عمان و کویت با قطر همسو شدند. بعبارت دیگر، شورای همکاری خلیج (فارس) تقسیم شد. عربستان سعودی تضعیف گشت و طرح «ناتوی عربی» از همان ابتدا منسوخ شد... علی‌رغم این واقعیت که سه عضو کشورهای دعوت شده شورای همکاری خلیج (فارس)، از جمله کویت، عمان و قطر متعهد به عادی سازی روابط خود با ایران بودند، این‌بار پادشاهی عربستان توسط واشنگتن مسئول شد که بطور رسمی، **اتحاد استراتژیک خاورمیانه** ناموفق را (که ابتدا در ۲۰۱۷ تنظیم شد)، راه اندازی کند. دولت مصر برهبری پرزیدنت سیسی، بنوبه خود، تصمیم به تحریم نشست ریاض و خروج از طرح پیش‌نهادی «ناتوی عربی» گرفت. قاهره همچنین موضع خود را نسبت به تهران روشن کرد. مصر بشدت مخالف طرح ترامپ بود، زیرا که «باعث افزایش تنش با ایران می‌شود». هدف ترامپ این بود که بک «بلوک عربی» ایجاد کند. در مقابل، چیزی که نصیبش شد، یک «بلوک عربی» از **اتحاد استراتژیک خاورمیانه ناقص**، مرکب از شورای همکاری خلیج (فارس) ناموفق بود متشکل از عربستان سعودی، امارات متحده عربی، بحرین و اردن. مصر کنار کشید. کویت و عمان بطور رسمی موضعی بی‌طرف در پیش گرفتند. قطر با دشمن همسو شد، در نتیجه، حوزه نفوذ آمریکا در خلیج فارس را بیش‌تر بخطر انداخت... ، پنتاگون تصمیم گرفته است که مقر فرماندهی پیش‌رو سنتکام آمریکا در قطر را حفظ کند، کشوری که که بنظر می‌رسد نزدیک ترین متحد و شریک ایران است. آیا این یک اشتباه در سیاست خارجی نمی باشد؟ مرکز فرماندهی «رسمی» خودتان رادر قلمرو دشمن ایجاد کنید، درحالی‌که «بطور غیررسمی»، بخشی از هواپیماهای جنگی، پرسنل نظامی و توابع فرماندهی آن را به مکان‌های دیگری (برای مثال: به عربستان سعودی) دوباره اعزام نمائید؟ نه هیچ گزارش مطبوعاتی به کنگره آمریکا داده شد، و نه هیچ سئوالی مطرح شد. بنظر نمی‌رسد که هیچ‌کسی متوجه شده باشد که جنگ ترامپ علیه ایران، اگر قرار است که انجام شود، از سرزمینی هدایت می‌شود که نزدیکترین متحد ایران است. این یک غیرممکن‌ست؟

جنگ بزرگ متعارف علیه ایران غیرممکن‌ست

نوشته: پروفیسور میشل چوسودوفسکی

برگردان: آماور نویدی

یک جنگ متعارف بزرگ علیه ایران امکان‌پذیر نیست. بحران در ساختار فرماندهی آمریکا

در این مقاله، ما استراتژی‌های جنگی آمریکا، از جمله توانایی آن جهت راه اندازی یک جنگ تمام عیار علیه جمهوری اسلامی ایران را بررسی می‌کنیم.

در مقاله بعدی، بر تاریخ طرح‌های جنگی آمریکا علیه ایران و همچنین بر پیچیدگی‌های اصلی ساختار اتحاد‌های نظامی متمرکز می‌شویم.

***

تحت شرایط کنونی، یک حمله همه جانبه و برق آسا به سبک جنگ عراق که هم‌زمان شامل اعزام نیروهای زمینی، دریایی و هوایی باشد، امکان‌پذیر نیست.

هژمونی آمریکا در خاورمیانه، به چندین دلیل، از جمله به دلیل متحول شدن ساختار اتحاد‌های نظامی، تا اندازه زیادی تضعیف شده است.

آمریکا قادر به انجام چنین پروژه ای نیست.

دو عامل عمده تعیین کننده در دستور کار نظامی آمریکا در رابطه با جمهوری اسلامی ایران وجود دارد.

۱. ارتش ایران

مسئله توانایی های نظامی ایران (نیروهای زمینی، دریایی، هوایی و دفاع موشکی) موجودست، از جمله توانایی جهت مقاومت مؤثر و مقابله با جنگ متعارف همه جانبه که شامل استقرار نیروهای آمریکا و متحد آن است. در حوزه جنگ متعارف، ایران دارای قابلیت های نظامی قابل ملاحظه ای است. ایران خواهان دست یابی به سیستم دفاع هوایی پیشرفته اس ۴۰۰ روسیه است.

ایران با حدود ۵۳۴ هزار پرسنل فعال در ارتش (نیروی زمینی)، نیروی های دریایی، هوایی و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، در خاورمیانه به عنوان «یک قدرت نظامی بزرگ»، رده بندی شده است. ایران دارای توانایی های موشکی بالیستیک پیشرفته و همچنین دارای یک صنعت دفاعی ملی است. به محض یک حمله هوایی از طرف آمریکا، ایران تأسیسات نظامی آمریکا را در خلیج فارس هدف خود قرار می دهد.

۲. متحول شدن ساختار اتحاد های نظامی

ملاحظه دوم باید با ساختار تحول اتحاد نظامی (۲۰۰۳-۲۰۱۹) انجام شود که تا اندازه زیادی به ضرر آمریکاست.

چندین کشور از وفادارترین متحدان آمریکا، با دشمن (ایران) دوست شده اند.

کشورهای هم مرز با ایران، از جمله ترکیه و پاکستان، با ایران موافقت نامه های همکاری نظامی دارند. در حالی که این امر بخودی خود امکان یک جنگ زمینی را رد می کند، و بر طرح های عملیات دریایی و هوایی آمریکا و متحدانش نیز تأثیر می گذارد.

تا همین اواخر هر دو کشور ترکیه (عضو سنگین وزن ناتو) و پاکستان در میان متحدان وفادار آمریکا، و میزبان پایگاه های نظامی آمریکایی بودند.

از منظر گسترده تر نظامی، ترکیه بطور فعال با هر دو کشور ایران و روسیه همکاری می کند. بعلاوه، آنکارا در سال ۲۰۲۰ سیستم دفاع هوایی پیشرفته اس ۴۰۰ را دریافت می کند، در حالی که عملاً از سیستم دفاع هوایی متحد آمریکا- ناتو و اسرائیل خارج می شود.

نیازی ندارد که بگوئیم سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در بحران بسر می برد. خروج ترکیه از ناتو تقریباً واقعی است. آمریکا دیگر نمی تواند بر وفادارترین متحدان خود اتکاء کند. بعلاوه، شبه نظامیان تحت حمایت آمریکا و ترکیه در سوریه بایکدیگر می جنگند.

عراق نیز اعلام کرده است که در صورت وقوع جنگ زمینی علیه ایران با آمریکا همکاری نخواهد کرد.

تحت شرایط کنونی، هیچ کدام از کشورهای همسایه ایران، از جمله ترکیه، پاکستان، افغانستان، عراق، ترکمنستان، آذربایجان، و ارمنستان به نیروهای زمینی آمریکا و متحدانش اجازه عبور و مرور از طریق قلمرو خود را نخواهند داد.

در سیر تحولات اخیر، آذربایجان که در دوران جنگ سرد به یک متحد آمریکا و همچنین عضوی از ناتو برای صلح تبدیل شده بود، تغییر مسیر داده است. توافق نامه های همکاری نظامی پیشین بین آمریکا و آذربایجان، از جمله اتحاد نظامی پسا شوروی گوم (بین کشورهای جورجیا، اوکراین، آذربایجان و مولداوی) عملاً از بین رفته است.

در دسامبر ۲۰۱۸ بین ایران و آذربایجان توافق نامه های دو جانبه نظامی و اطلاعاتی به امضاء رسید. بطور همزمان، ایران با ترکمنستان همکاری گسترده ای دارد. با توجه به افغانستان، موقعیت داخلی با طالبان که بخش بزرگی از قلمرو افغانستان را کنترل می کند، به نفع استقرار نیروهای زمینی آمریکا و متحدانش در مقیاس بزرگ در مرز ایران و افغانستان نیست.

آشکارست که، سیاست محاصره استراتژیک علیه ایران که پس از جنگ عراق (سال ۲۰۰۳) شکل گرفته است، دیگر عملی نیست. ایران روابط دوستانه ای با کشورهای همسایه دارد، که قبلا در درون حوزه نفوذ آمریکا بودند.

تحت چنین شرایطی، یک جنگ بزرگ متعارف آمریکا که شامل اعزام نیروهای زمینی باشد، خودکشی است.

این بدین معنا نیست که بهرحال، این جنگ رُخ نمی‌دهد. اما، بانظربه پیشرفت تکنولوژی نظامی، جنگ به سبک عراق کهنه شده است.

بااین‌حال، در شرایط خطرناکی قرار داریم. دیگر اشکال شیطانی مداخله مستقیم نظامی علیه ایران اکنون در روی میز پنتاگون قرار دارند. این ها شامل:

* اشکال مختلف «جنگ محدود»، برای مثال، حملات موشکی هدفگیری شده؛

* حمایت آمریکا و متحدانش از گروه های شبه نظامی تروریستی؛

* باصطلاح «عملیات بینی خونین» (از جمله استفاده از سلاح‌های هسته ای تاکتیکی)؛

* اقدامات بی ثبات سازی و انقلاب های رنگی؛

* حملات پرچم دروغین و تهدیدات نظامی؛

* خرابکاری، مصادره دارایی های مالی، تحریم‌های اقتصادی وسیع؛

* جنگ الکترومغناطیسی و آب و هوایی، تکنیک‌های تعدیلی زیست محیطی (ای ای ان ام اُ دی)؛

* جنگ سایبری؛

* جنگ شیمیایی و بیولوژیکی.

ستاد پیشرو فرماندهی مرکزی (سنتکام) آمریکا در قلمرو دشمن واقع شده است

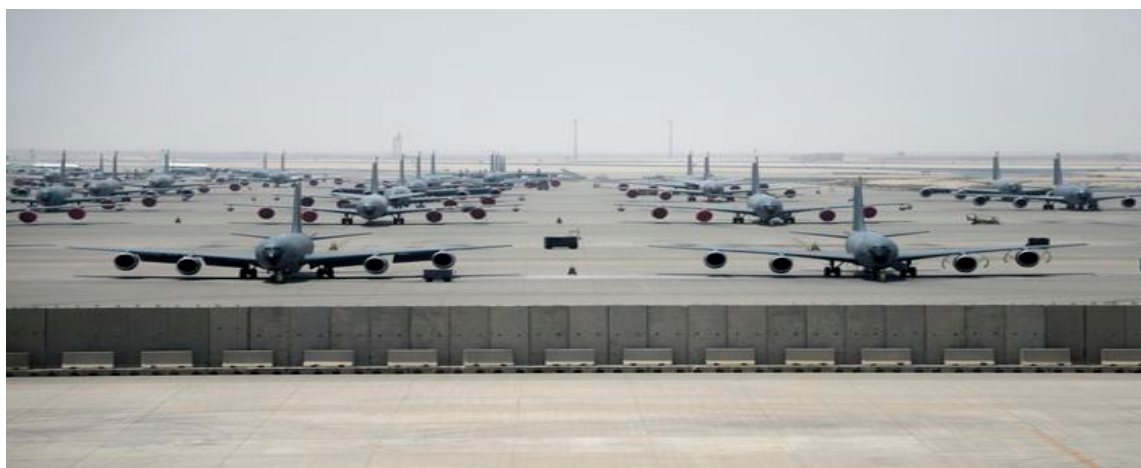
یکی دیگر از مشکلات مرتبط به بحران در ساختار فرماندهی آمریکاست.

سنتکام آمریکا ستاد جنگی برای همه عملیات در منطقه وسیع تر خاورمیانه، از افغانستان گرفته تا شمال آفریقا بسط می یابد. این مهم‌ترین ستاد جنگی با ساختار فرماندهی متحد است. این ستاد منجر به چندین جنگ هم‌آهنگ شده بزرگ در خاورمیانه، از جمله افغانستان (در سال ۲۰۰۱)، و عراق (در سال ۲۰۰۳) شده است، که شامل سوریه نیز می‌شود.

در صورت جنگ با ایران، عملیات در خاورمیانه با فرماندهی مرکزی (سنتکام) آمریکاست که مقرر فرماندهی آن در تامپا، فلوریدا می‌باشد، که در ارتباط دائم با فرماندهی پیشرو آن در قطر، هم‌آهنگ خواهد شد.

در اواخر ژوئن ۲۰۱۹، پس از این‌که ایران یک پهپاد آمریکایی را سرنگون کرد (۱)، پرزیدنت ترامپ «حملات نظامی سریع‌اً طراحی شده علیه ایران را لغو نمود»، در حالی‌که در رسانه اجتماعی توئیٹ خود نوشت: «هرحمله ایران به هرچیز آمریکایی با نیروی عظیم و منکوب‌کننده ای روبرو خواهد شد.»

فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام)، اعزام جنگنده‌های رادارگریز اف ۲۲ نیروی هوایی آمریکا را به پایگاه هوایی ال - اودید در قطر تأیید نمود (۲)، که قصد دارد در منطقه و علیه ایران «از نیروها و منافع آمریکا دفاع نماید». (نگاه کنید به مقاله مایکل ولج، خطر فارس، تحقیقات جهانی، ۳۰ ژوئن، ۲۰۱۹) (۳). بنظر ترسناک می‌آید؟

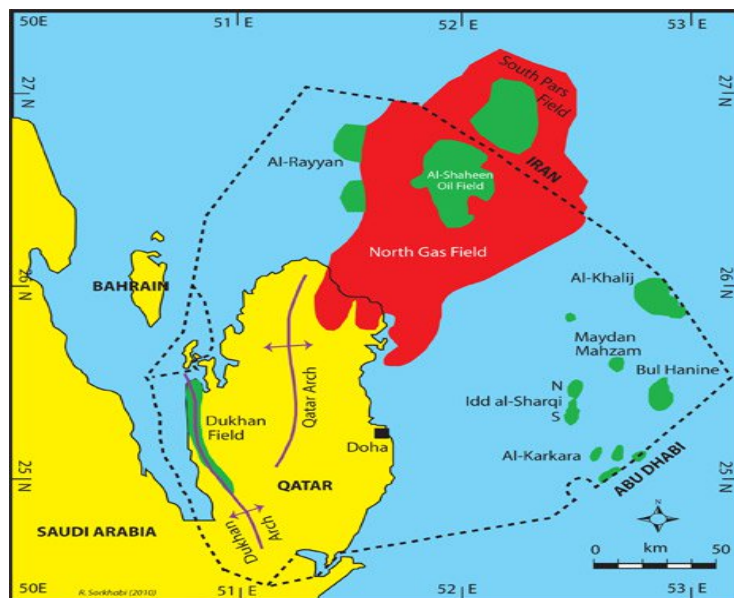
«این پایگاه از نظر اصولی در مالکیت قطر است که نقش میزبان را برای مراکز فرماندهی پیشرو سنتکام آمریکا بازی می‌کند.» این پایگاه با ۱۱ هزار پرسنل نظامی آمریکایی، به عنوان «یکی از پایدارترین و استراتژیک‌ترین موقعیت عملیاتی نظامی آمریکا بر روی کره زمین توصیف شده است.» (تایمز و اشنگتن) (۴). ال-اودید نیز میزبان شاخه ۳۹ قشون اعزامی نیروی هوایی آمریکاست، که به عنوان «حیاتی‌ترین فرماندهی هوایی آمریکا در خارج از کشور در نظر گرفته شده است.»

آن چیزی که هردو تحلیل‌گران رسانه ای و نظامی موفق به اعتراف به آن نیستند، اینست که مراکز پیش‌رو خاورمیانه سنتکام آمریکا در پایگاه نظامی ال-اودید نزدیک به دوحه، عملاً «در قلمرو دشمن واقع شده است».

از ماه مه ۲۰۱۷، انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس)، قطر را به متحد وفادار هردو ایران و ترکیه (که همچنین متحد ایران است) تبدیل کرده است. در حالی که آن‌ها هیچ توافق همکاری نظامی «رسمی» با ایران ندارند، اما قطری‌ها با ایران در مالکیت با بزرگترین میدان‌های گازی دریایی در سراسر جهان شریک هستند. (به نقشه زیر نگاه کنید).

انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس) منجر به تغییر جهت در اتحادیه‌های نظامی شد: در ماه مه ۲۰۱۷، عربستان سعودی تنها مرز زمینی قطر را مسدود کرد. عربستان و امارات متحده عربی نیز متعاقباً مسیر حمل و نقل هوایی و همچنین محموله‌های تجاری دریایی به دوحه را مسدود کردند.

چیزی که از ماه مه ۲۰۱۷ آشکار شده است، تغییر مسیر تجاری قطر با ایجاد توافق‌نامه‌های دوجانبه با ایران، ترکیه و همچنین پاکستان است. در این رابطه، روسیه، ایران و قطر بیش از نیمی از ذخایر شناخته شده گاز جهان (۵) را ارائه می‌دهند.

پایگاه ال-اودید نزدیک دوحه، بزرگترین پایگاه نظامی آمریکا در خاورمیانه است. در عوض، ترکیه اکنون تأسیسات نظامی خود را در قطر ایجاد کرده است. ترکیه دیگر متحد آمریکا نیست. نیروهای نیابتی ترکیه در سوریه علیه شبه نظامیان تحت حمایت آمریکا می‌جنگند.

ترکیه اکنون با روسیه و ایران در یک جبهه قرار گرفته اند. آنکارا اکنون تصدیق کرده است که سیستم دفاع موشکی اس ۴۰۰ روسیه را بدست می‌آورد که به همکاری با مسکو نیازمند است.

قطر مملو شده است از تجار ایرانی، پرسنل امنیتی و کارشناس‌های صنعت نفت و گاز (با پیوندهای احتمالی به اطلاعات ایران؟)، لازم نیست که به حضور پرسنل روسی و چینی اشاره نمود.

سوال: چگونه می‌توان از قلمرو یک متحد نزدیک ایران علیه ایران جنگ براه انداخت؟

این از نقطه نظر استراتژیک، قابل درک نیست. و این فقط نوک کوه یخ است.

علی‌رغم شعارهایی که در رابطه رسمی نظامی بین آمریکا و قطر است، شورای آتلانتیک، اندیشکده ای با روابط نزدیک هر دو پنتاگون و ناتو، تصدیق می‌کند که قطر اکنون متحد راسخ هردو ایران و ترکیه است:

به‌سادگی، قطر جهت حفظ استقلال خود، اساساً هیچ انتخابی نخواهد داشت، بجز این که رابطه قوی خود را با ترکیه و هم‌چنین ایران حفظ کند، که از نظر حمایت نظامی و امنیت غذایی، متحدان مهمی هستند. احتمالات خوبند که روابط ایرانیان و قطری‌ها همچنان مستحکم می‌شود، حتی اگر تهران و دوحه در مسائل خاصی موافق هم نباشند... در ۱۵ ژوئن [۲۰۱۹]، پرزیدنت حسن روحانی تأکید کرد (۶) که بهبود روابط با قطر برای سیاست‌گذاران ایران در اولویت بالا قرار دارد... روحانی به امیر قطر گفت که: «ثبات و امنیت کشورهای منطقه در هم تنیده است» و رهبر کشور قطر، بنوبه خود، تأکید نمود که دوحه بدنبال رابطه قوی‌تری با جمهوری اسلامی است. (۷) (شورای آتلانتیک، ژوئن ۲۰۱۹، تأکید از ماست).

آنچه که این آخرین بیانیه شورای آتلانتیک نشان می‌دهد، اینست که در حالی که قطر میزبان ستاد فرماندهی پیش‌رو سنتکام آمریکاست، ایران و قطر (بطور غیررسمی) در زمینه «امنیت» (برای مثال: همکاری اطلاعاتی و نظامی) تشریک مساعی دارند.

شرایط احتمالی آمریکا در منطقه شامل نقشه‌های در هم و برهم نظامی، سیاست خارجی پیچیده؟ اطلاعات غیرواقعی ست؟

بیانیه ترامپ تصدیق می‌کند که آن‌ها از طریق ستاد فرماندهی پیش‌رو سنتکام در پایگاه نظامی ال-اودید که در قلمرو دشمن واقع شده است، برای راه اندازی جنگ علیه ایران نقشه می‌کشند. آیا این وراجی یا حماقت محض نیست؟

انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس)

انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس) منجر به ایجاد باصطلاح محور ایران - ترکیه - قطر شده است، که به تضعیف هژمونی آمریکا در خاورمیانه کمک کرده است. این درحالی‌ست که ترکیه وارد همکاری نظامی با روسیه شده است، پاکستان با چین متحد شده، و همچنین به یک شریک بزرگ قطر تبدیل گشته است.

متعاقب اختلاف بین قطر و عربستان سعودی، شورای همکاری خلیج (فارس) با یک اغتشاش مواجه شده است، و قطر جانب‌دار ایران و ترکیه گشته، که علیه عربستان سعودی و امارات متحده عربی است.

قطر از نظر استراتژیک بسیار اهمیت دارد، زیرا که با ایران در بزرگترین میدان‌های گاز دریایی در خلیج فارس شریک است. (نقشه بالا را مشاهده کنید). بعلاوه، از زمان انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس)، کویت دیگر با عربستان سعودی هم‌آهنگ نیست. اما با این وجود، رابطه نزدیکی با واشنگتن دارد. کویت میزبان هفت پایگاه نظامی فعال آمریکاست، که مهم‌ترین آن‌ها کمپ دوحه است.

نیاز به گفتن نیست که، انشعاب ماه مه ۲۰۱۷ شورای همکاری خلیج (فارس) باعث تضعیف تصمیم‌تراکم برای ایجاد «ناتوی عربی» (تحت نظارت عربستان سعودی) شده است، که علیه ایران هدف‌گیری شده است. این پروژه، متعاقب خروج مصر در آوریل ۲۰۱۹، عملاً باطل شده است.

خلیج عمان

با انشعاب ماه مه ۲۰۱۷ شورای همکاری خلیج (فارس)، بنظر می‌رسد که عمان با ایران هم‌آهنگ گشته است. لازم به ذکر نیست که گفته شود تحت این شرایط، عبور و مرور کشتی‌های جنگی آمریکا به مقر فرماندهی ناوگان پنجم آمریکا در بحرین، و رفتار عملیات دریایی آن‌ها در خلیج فارس بطور بالقوه در معرض خطر قرار دارند.

ناوگان پنجم تحت فرماندهی مرکزی نیروی دریایی آمریکا (ناوسنت) است. (مساحت تحت مسئولیت ناوسنت شامل دریای سرخ، خلیج عمان، خلیج فارس و دریای عربی است).

با انشعاب شورای همکاری خلیج (فارس)، عمان اکنون با ایران هم‌آهنگ است. لازم به ذکر نیست که گفته شود تحت این شرایط، عبور و مرور کشتی‌های جنگی آمریکا به مقر فرماندهی ناوگان پنجم آمریکا در بحرین، و رفتار عملیات دریایی آن‌ها در خلیج فارس بطور بالقوه در معرض خطر قرار دارند.

تنگه هرمز که از نقطه ورود به خلیج فارس به خلیج عمان وصل است، توسط ایران و سلطان عمان کنترل می‌شود (به نقشه بالا نگاه کنید. قلمرو عمان در رأس تنگه است).

عرض تنگه هرمز در یک نقطه ۳۹ کیلومترست. تمام کشتی‌های بزرگ باید از طریق آب‌های قلمرو ایران و/یا عمان، تحت باصلاح مقررات مرسوم به حمل و نقل کنوانسیون حقوق دریایی سازمان ملل عبور و مرور کنند.

بطور کلی، ساختار اتحادهای در معرض خطر قرار دارد. بطور منطقی، آمریکا نمی‌تواند جنگ متعارف تمام عیاری را بدون حمایت از متحدان دیرپای خود که اکنون «با ایران هماهنگ شده‌اند»، علیه ایران راه بیاندازد.

«ناتوی عربی» ناموفق ترامپ: تاریخ انشعاب شورای همکاری خلیج (فارس)

اواسط فروپاشی حوزه نفوذ آمریکا در خاورمیانه، شعار ترامپ، مبنی بر دوباره آمریکا را بزرگ کنیم، در ابتدای ریاست جمهوری او همزمان شامل تلاش بی‌برنامه، جهت بازسازی ساختار متحدان نظامی آمریکا بود. چیزی که دولت ترامپ در نظر داشت، تشکیل یک اتحاد استراتژیک خاورمیانه‌ای (ام‌ای‌اس‌ای)، یا «ناتوی عربی» بود. این طرح مورد حمایت آمریکا بنا بود که شامل مصر و اردن، همراه با شش عضو دیگر کشورهای شورای همکاری خلیج (فارس) باشد.

قبل از دیدار تاریخی ماه مه ۲۰۱۷ ترامپ از عربستان سعودی، و ملاقات وی با سلطان سلمان، رهبر شورای همکاری خلیج (فارس)، و همچنین «بیش از ۵۰ مقام بلندپایه از جهان عرب و اسلام در یک نشست بی‌سابقه آمریکایی - اسلامی»، پیش‌نویس اتحاد استراتژیک خاورمیانه‌ای، در واشنگتن تهیه شده بود.

اعلامیه ریاض، که در خاتمه نشست ۲۱ مه ۲۰۱۷ صادر شد، قصد ایجاد اتحاد استراتژیک خاورمیانه‌ای را در ریاض اعلام کرد. (اخبار عرب، ۱۹ فوریه ۲۰۱۹) (۸). اعلام فرمان «ناتوی عربی» با هدف «مبارزه با هژمونی ایران» در خاورمیانه بود.

دو روز بعد در ۲۳ مه ۲۰۱۷، متعاقب این دیدار تاریخی، عربستان سعودی دستور محاصره قطر را صادر کرد، و بر این اساس که امیر قطر بقول معروف با تهران همکاری می‌کند، خواهان بلوکه کردن اقتصادی و تعلیق روابط دیپلماتیک با دوحه شد.

دستورکار پنهان چه بود؟ بدون شک آنچه در ۲۱ مه ۲۰۱۷ در ریاض تصمیم گرفته شده بود، با تأیید ضمنی مقامات آمریکایی بوده است.

نقشه این بود که قطر شامل اتحاد استراتژیک خاورمیانه و شورای همکاری خلیج (فارس) نباشد، در حالی که شورای همکاری خلیج (فارس) دست نخورده ادامه یابد.

اما چیزی که اتفاق افتاد، بلوکه کردن اقتصادی عربستان علیه قطر (با تصویب غیررسمی واشنگتن) بود، که منجر به انشعاب در شورای همکاری خلیج (فارس) شد، و عمان و کویت با قطر همسو شدند. بعبارت دیگر، شورای همکاری خلیج (فارس) تقسیم شد. عربستان سعودی تضعیف گشت و طرح «ناتوی عربی» از همان ابتدا منسوخ شد.

***

۲۱ مه، ۲۰۱۷: نشست آمریکا - کشورهای اسلامی در ریاض

۲۳ مه، ۲۰۱۷: محاصره و تحریم قطر متعاقب اظهارات گفته شده توسط امیر قطر. آیا این حادثه رخ داد؟

۵ ژوئن، ۲۰۱۹: قطر به خاطر حمایت از ایران از روابط دیپلماتیک با عربستان سعودی، امارات متحده عربی، بحرین و مصر منع شد، و حمل و نقل زمینی، هوایی و دریایی با آن قطع گشت.

۷ ژوئن، ۲۰۱۷، پارلمان ترکیه قطعنامه ای تصویب کرد که به پرسنل ترکیه اجازه می‌دهد به پایگاه نظامی ترکیه در قطر اعزام شوند.

در ژانویه ۲۰۱۸، قطر با روسیه جهت اخذ سیستم دفاع هوایی اس ۴۰۰ روسیه شروع به مذاکره کرد.

***

جلوتر و به اواسط آوریل ۲۰۱۹ برویم: ترامپ به ریاض برگشت: علی‌رغم این واقعیت که سه عضو کشورهای دعوت شده شورای همکاری خلیج (فارس)، از جمله کویت، عمان و قطر متعهد به عادی سازی روابط خود با ایران بودند، این بار پادشاهی عربستان توسط واشنگتن مسئول شد که بطور رسمی، **اتحاد استراتژیک خاورمیانه** ناموفق را (که ابتدا در ۲۰۱۷ تنظیم شد)، راه اندازی کند. دولت مصر برهبری پرزیدنت سیسی، بنوبه خود، تصمیم به تحریم نشست ریاض و خروج از طرح پیش‌نهادی «ناتوی عربی» گرفت. **قاهره همچنین موضع خود را نسبت به تهران روشن کرد. مصر بشدت مخالف طرح ترامپ بود، زیرا که «باعث افزایش تنش با ایران می‌شود».**

هدف ترامپ این بود که بک «بلوک عربی» ایجاد کند. درمقابل، چیزی که نصیبش شد، یک «بلوک عربی» از اتحاد استراتژیک خاورمیانه ناقص، مرکب از شورای همکاری خلیج (فارس) ناموفق بود متشکل از عربستان سعودی، امارات متحده عربی، بحرین و اردن.

مصر کنار کشید.

کویت و عمان بطور رسمی موضعی بی‌طرف درپیش گرفتند.

قطر با دشمن همسو شد، در نتیجه، حوزه نفوذ آمریکا در خلیج فارس را بیش‌تر بخطر انداخت.

این یک شکست ژئوپولیتیک مطلق است. پس این چه نوع اتحادی‌ست؟

ترامپ و امیر قطر، مجمع عمومی سازمان ملل، اکتبر ۲۰۱۷، عکس کاخ سفید

و علی‌رغم این واقعیت که دو سال قبل در ۲۳ مه ۲۰۱۷، عربستان سعودی و امارات متحده عربی، امیر قطر، شیخ تمیم بن حامد آل ثانی را متهم به همدستی با ایران کردند، اما هنوز هم ستاد فرماندهی پیشرو سنتکام آمریکا در قطر واقع شده است.

روشن نیست که چه کسی دستور تحمیل تحریم قطر را صادر کرد. عربستان سعودی نمی‌تواند بدون مشورت با واشنگتن این تصمیم را بگیرد. آشکار است که، تصمیم واشنگتن مبنی بر ایجاد یک اتحاد نانوی عربی (یک بلوک عربی) علیه ایران «جهت انجام کارهای کثیف برای آمریکا» بوده است.

بقیه اش به تاریخ پیوسته است، پنتاگون تصمیم گرفته است که مقر فرماندهی پیشرو سنتکام آمریکا در قطر را حفظ کند، کشوری که که بنظر می‌رسد نزدیک ترین متحد و شریک ایران است.

آیا این یک اشتباه در سیاست خارجی نمی باشد؟ مرکز فرماندهی «رسمی» خودتان رادر قلمرو دشمن ایجاد کنید، درحالی‌که «بطور غیررسمی»، بخشی از هواپیماهای جنگی، پرسنل نظامی و توابع فرماندهی آن را به مکان‌های دیگری (برای مثال: به عربستان سعودی) دوباره اعزام نمایند؟

نه هیچ گزارش مطبوعاتی به کنگره آمریکا داده شد، و نه هیچ سئوالی مطرح شد. بنظر نمی‌رسد که هیچ‌کسی متوجه شده باشد که جنگ ترامپ علیه ایران، اگر قرار است که انجام شود، از سرزمینی هدایت می‌شود که نزدیکترین متحد ایران است.

این یک غیرممکن است؟

***

قسمت دوم این مقاله بر تاریخ و تناقضات مقدمات جنگ آمریکا علیه ایران از سال ۱۹۹۵، همچنین تغییر شکل اتحادهای نظامی متمرکز می‌شود.

درباره نویسنده:

میشل چوسودوفسکی، مؤلف و برنده جایزه نویسندگی است، پروفیسور اقتصاد (بازنشسته) در دانشگاه اوتاوا-کانادا است. او مؤسس و مدیر مرکز تحقیقات جهانی در جهانی سازی، مونترال، و سردبیر تحقیقات جهانی است. وی بعنوان پروفیسور میهمان در اروپای غربی، جنوب شرقی آسیا، پاسیفیک و آمریکای لاتین تدریس کرده است. او بعنوان مشاور اقتصادی دولت کشورهای درحال توسعه خدمت کرده است، و همچنین برای چندین سازمان بین المللی بعنوان مشاور کار کرده است. او نویسنده یازده کتاب است، از جمله، جهانی شدن فقر و نظم جهانی جدید (۲۰۰۳)، «جنگ علیه تروریسم» آمریکا (۲۰۰۵)، بحران اقتصاد جهانی، رکود بزرگ قرن ۲۱ (۲۰۰۹) (ویرایشگر)، بسوی سناریوی جنگ جهانی سوم: خطر جنگ هسته ای (۲۰۱۱)، و جهانی سازی جنگ، جنگ طولانی مدت آمریکا علیه بشریت (۲۰۱۵). او در ایجاد دایره المعارف بریتانیکا سهیم بوده است. نوشته های او به پیش از بیست زبان، از جمله فارسی، ترجمه و منتشر شده اند. در سال ۲۰۱۴، او مدال طلا برای شایستگی جمهوری صربستان را جهت نوشته هایش درباره جنگ ناتو علیه یوگسلاوی دریافت نمود. با او می‌توانید با ایمیل زیر تماس بگیرید:

crgeditor@yahoo.com

برگرداننده شده از:

A Major Conventional War Against Iran Is an Impossibility.

Crisis within the US Command Structure

By Prof Michel Chossudovsky
Global Research, July 08, 2019

<https://www.globalresearch.ca/a-major-conventional-war-against-iran-is-an-impossibility-crisis-within-the-us-command-structure/5682514>

منابع:

-(١)

Iran shot down a U.S. drone

Tehran releases IMAGES of 'downed US drone'

<https://www.rt.com/news/462395-images-downed-us-drone/>

-(٢)

confirmed the deployment

US sends more stealth fighters to Persian Gulf, as Iran tension simmers

<https://www.rt.com/news/462950-us-jets-iran-gulf/>

-(٣)

Persian Peril.

Persian Peril: Brinkmanship in the Post-INF Treaty Era

A conversation with Scott Ritter and Bruce Gagnon

By Michael Welch, Scott Ritter, and Bruce Gagnon
Global Research, June 30, 2019

<https://www.globalresearch.ca/persian-peril-brinkmanship-in-the-post-inf-treaty-era/5682152>

-(٤)

(Washington Times)

Qatar holds unmovable U.S. air base in unstoppable conflict with Persian Gulf allies

By Guy Taylor – The Washington Times

<https://m.washingtontimes.com/news/2017/oct/5/al-udeid-air-base-in-qatar-puts-us-in-persian-gulf/>

-(٥)

over half of the world's known gas reserves.

New Turkey-Iran-Qatar axis is rising in Middle East, and it has Saudi Arabia furious

Darius Shahtahmasebi

<https://www.rt.com/op-ed/454512-alliance-iran-qatar-turkey-saudi/>

-(٦)

emphasized

President Erdogan Denounces Sanctions

<http://kayhan.ir/en/news/67024/turkey-iran-reiterate-resolve-to-expand-ties>

-V
stressed

Turkey, Iran Reiterate Resolve to Expand Ties

<http://kayhan.ir/en/news/67024/turkey-iran-reiterate-resolve-to-expand-ties>

-(A)

([Arab News](#), February 19, 2019)

MESA's architecture to take shape in Washington

[ABDEL AZIZ ALUWAISEH](#)

<http://www.arabnews.com/node/1454176>